

SERCE EWANGELII

PARAFIA NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA + BOGUSZOWICE – GOTARTOWICE
ROK XIV + WRZESIEŃ + NR 141

Nowy wikary

29 sierpnia podczas Mszy św. o godz. 7.00 pożegnaliśmy ks. Marka Kardaczyńskiego, który przez ostatnie 3 lata był wikarym w naszej parafii. Dekretem biskupa został on przeniesiony do parafii Matki Bożej Uzdrawienia Chorych w Rudułtowach – Orłowcu. Natomiast w niedzielę 4 września powitaliśmy nowego wikarego - ks. Michała Lepicha.

XIII Farski Festyn

W ostatnią sobotę wakacji (27.8) na farskim ogrodzie na wspólnej zabawie podczas XIII Farskiego Festynu zebrali się tłumy parafian. Pogoda znakomicie sprzyjała festynowaniu, a ogród pełen był najróżniejszych atrakcji. Gwiazdą imprezy był kabaret RAK.

Prace przy kościele

W sierpniu i wrześniu trwały prace przy obejściu kościoła. Wymieniono nawierzchnię z przodu kościoła, ułożono nową kostkę na drodze dojazdowej na parking i zabezpieczono ją barierkami. Wykonano także prace na dachu świątyni polegające na naprawie najbardziej zniszczonych fragmentów blach. Pojawiło się nowe oświetlenie fasady kościoła oraz skarpy od strony Sołtystwa.

Nowy wikary ks. Michał Lepich

W niedzielę 4 września powitaliśmy nowego wikarego - ks. Michała Lepicha, który zastąpił ks. Marka Kardaczyńskiego.

Ks. Michał urodził się 26 sierpnia 1972 r. w Rydułtowach, a święcenia kapłańskie przyjął 10 maja 1997 r. Od 29 sierpnia jest wikarym w naszej parafii.

Dożynki

W niedzielę 4 września świętowano dożynki, dziękując Bogu za plony pól i sadów. Jak co roku barwna, dożynkowa procesja wyruszyła spod gotartowickiej straży i dotarła do kościoła na Mszę św. o godz. 10.00. Bryczki, stroje regionalne, a przede wszystkim wspaniale skomponowane dożynkowe wieńce są nieodłącznym elementem wspólnego świętowania.

Prace przy kościele

W sierpniu i wrześniu trwały prace przy obejściu kościoła. Wymieniono m.in. nawierzchnię z przodu kościoła oraz instalując nowe barierki. Prace nad wystrojem tego fragmentu obejścia kościoła obejmą także wymianę gablotek.

XII FARSKI FESTYN

W czasie Festynu cały farski ogród pełen był atrakcji. Jak zawsze harcerze przygotowali magiczny raj dla chcących spróbować swojej odwagi i sprawności, odbywały się „Festynowe malowanki” - konkurs malarski na temat „Boguszowice pełne marzeń”, można było pomalować swoją twarz, pojeździć na koniu lub karuzeli, a wreszcie coś zjeść na jednym z licznych stoisk.

Na scenie prezentowały się Kabaret RAK, kapela „Kondy” i „Józefinki”, chór Domu Kultury Boguszowice, orkiestra dęta KWK „Jankowice” oraz góralska Kapela Pieczarków. Był także pokaz walk rycerskich. Na zakończenie odbył się pokaz sztucznych ogni. Gośćmi festynu byli m.in. prezydent miasta Adam Fudali, przewodniczący Rady Miasta – Michał Śmigieński oraz radny i przewodniczący Rady Dzielnicy Boguszowice Stare – Jan Mura.

Farski Festyn to także mnóstwo konkursów oraz losowanie nagród w loterii. W tym roku odbyły się: tradycyjny konkurs na najsmaczniejszy kołocz, turniej skata o Puchar Farski, konkurs na najpiękniejszy krótki monolog po śląsku i konkurs na najładniejszą haftowaną serwetkę. Główną nagrodą w festynowej loterii były m.in. DVD i roczny kurs języka niemieckiego lub angielskiego.

Służyć i inspirować

---

rozmowa z księdzem Michałem Lepichem – nowym wikarym w naszej parafii

Czy słyszał Ksiądz dużo dobrego o boguszowickiej parafii?

Słyszałem, przecież pochodzę z tej ziemi, więc Boguszowice nie są mi obce. Moja rodzinna niedobczycka parafia także jest pod wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa, więc czasem po południu jeździliśmy również na wasz odpust.

Pochodzi Ksiądz z Niedobczyc - tak jak ksiądz arcybiskup Damian Zimoń. Czy możemy liczyć na lepsze kontakty z Księdzem Arcybiskupem?

Trudne pytanie – trudna odpowiedź. Faktycznie znam księdza Arcybiskupa, znałem także dobrze jego rodziców i znały się również nasze rodziny. Zapewne będzie gościł w naszej parafii na październikowych uroczystościach 70-lecia poświęcenia kościoła.

W jakich parafiach był Ksiądz poprzednio?

Po święceniach trzy lata spędziłem w parafii w Świętochłowicach-Chropaczowie. Następnie przez 5 lat pracowałem na parafii w Radzionkowie, z małą przerwą na studia doktoranckie w Warszawie.

Co i na jakiej uczelni Ksiądz studiuje?

Zajmuję się etyką na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Śląskiego. Teraz kończę pisanie pracy doktorskiej, a raczej jestem w trakcie pisania.

Jaki jest temat pracy?

Dziecko jako pacjent

Czy poznał już Ksiądz swój zakres obowiązków w nowej parafii?

Tak. Mam opiekować się Ruchem Światło-Życie i grupą Dzieci Maryi. O ile to pierwsze nie jest mi obce, o tyle drugie to dla mnie nowe wyzwanie. Pracowałem dotąd z młodzieżą, nigdy z dziećmi.

Słyszałem, że jest Ksiądz zapalonym oazowiczem.

Rzeczywiście. Przez dwa lata byłem moderatorem rejonowym Ruchu Światło-Życie w Piekarach Śląskich. W mojej poprzedniej parafii oaza liczyła 200 osób, w tym 40 animatorów. Mieliśmy cały szereg diakonii, w których młodzież z zaangażowaniem poświęcała się różnym działaniom. Tworzyliśmy stronę internetową, diakonia medialna odpowiedzialna była za transmitowanie w internecie Mszy św. z naszego kościoła, prowadziliśmy działalność charytatywną, zajmowaliśmy się wystrojem gablotek parafialnych i mieliśmy własną stronę oazową w gazecie parafialnej.

Czy u nas nastanie kolejny „złoty okres” oazy?

Na pewno nie będę robił żadnej rewolucji. Każda parafia ma swoją specyfikę. Poza tym nie ilość jest miarą wartości. Na pewno jeśli znajdą się chętni do pracy, to będę służył swoim doświadczeniem. Mogę tylko inspirować i proponować – nigdy zmuszać. Jednak Ruch Światło-Życie rozumiem bardzo szeroko. Ten kto myśli, że ruch ten sprowadza się do piątkowych spotkań myli się zupełnie. To wcale nie jest oaza. Ruch ten musi działać szeroko i być ciągle nowatorski, tak jak jego założyciel ks. Blachnicki. Musi to być nowatorstwo w duchu dnia dzisiejszego.

Rozmawiał Krystian Dziurok

XIII Farski Festyn

KONKURSY I NAGRODY

Loteria fantowa

I - Ewelina Juraszek - DVD, roczny kurs języka niemieckiego lub angielskiego, rabat 15% na książki językowe, wizyta w salonie kosmetycznym

II - Dorota Orlik - komoda, rabat 10% na kurs językowy, wizyta w salonie kosmetycznym

III - Dawid Kolenda - stolik pod RTV, wizyta w salonie kosmetycznym

IV - Maciej Rusek - czajnik bezprzewodowy, kolacja dla dwóch osób

Sponsorzy nagród głównych:

„Millenium” Kursy Języków Obcych – Sylwia Smyczek

Salon meblowy „Kasia” - Katarzyna Szulik

Zakład tapicerski Roman Nieckarz – Meble AiK

Państwo Urszula i Antoni Dronszyk

Restauracja Cassandra - Ewa Schmidt – Bąk

Salon kosmetyczny - Halina Przeliorz

Salon fryzjersko-kosmetyczny - Teresa Miketa i Magdalena Bożek

Tradycyjny konkurs na najsmaczniejszy kołacz, zista czyli babka lub inne ciasto bez kremu

I - Barbara Mazur (sernik z brzoskwiniami) - komplet filiżanek ze stojakiem, serwetka

II - Helena Rojek (kołacz ze serem) - komplet filiżanek do kawy, serwetka

III - Basia Mazur (babka marmurkowo-makowa) - komplet filiżanek, serwetka

Wyróżnienie: **Urszula Szymura** (jabłecznik)

Pragniemy w tym miejscu Serdecznie Podziękować **Cukierni „Król” Jerzy Król** za kilkanaście blach świeżego kołacza.

Turniej Skata o Puchar Farski

I - Stefan Zacha - puchar, wielofunkcyjne narzędzie do wiercenia, cięcia, szlifowania i polerowania

II - Sebastian Mandrysz - puchar, szlifierka oscylacyjna

III - Henryk Terefełko - puchar, aparat fotograficzny

Dziękujemy Serdecznie Sędziemu **Panu Edwardowi Polewko** za przygotowanie i przeprowadzenie II Turnieju Skata.

Sponsorami pucharów są: **Państwo Janina i Józef Wątroba**

Na najpiękniejszy krótki monolog po śląsku

Wyróżnienia:

Gimnazjum nr 7: **Kamila Papierok, Ania Kukla** – Atlas i tablice geograficzne

Szkoła Podstawowa: **Kamila Podleśny, Łukasz Krawczyk, Daria Kuś** – Encyklopedia, upominek

„Świat haftem malowany” – konkurs na najładniejszą haftowaną serwetkę

Wyróżnienia:

Katarzyna Kalkowska, Barbara Kalkowska: kwiatek w doniczce

„Festynowe malowanki” temat: „Boguszowice pełne marzeń”

Wyróżnienia:

Łukasz Krawczyk, Eliza Szutka, 3-letnia Daria - upominki

XIII FARSKI FESTYN

Podziękowania

Należą się **każdemu** kto w sposób bezinteresowny zaangażował się w organizację XIII Farskiego Festynu. Szczególne wyrazy wdzięczności dla:

- grupy elektryków: **Andrzej Gorol, Leszek Skalbania, Marek Kania** za wykonanie nowej instalacji elektrycznej – to dzięki nim cały czas można było wypić kawę, herbatę, zjeść zapiekanekę i frytki, a lody się nie rozmroziły
- **Ilony i Krzysztofa Liszków** za dekorację sceny
- **Julii Janickiej, Rafała Zakrzewskiego, Krystiana Dziuroka** za kompleksowe przygotowanie swoich stoisk oraz **Renaty Raszka** za przygotowywanie poczęstunku dla artystów
- **Pana Józefa Stoszko** za tradycyjnego „farskiego konia”
- **HARCERZY** za ogromny wkład w przygotowanie i przeprowadzenie festynu
- **Sylwii Janickiej** za pomoc organizacyjną w sytuacjach kryzysowych
- **Pana Bronisława Kłoska** za pomoc przy organizacji imprezy
- **wszystkich młodych ludzi za ich zaangażowanie**
- **Państwa Ostrzolek i Niesłańczyk** za udostępnienie wody dla stoiska i kontenera
- **strażaków OSP Boguszowice i Gotartowice** za zabezpieczenie imprezy
- **ZTZ Rybnik** za możliwość wywieszenia plakatów w autobusach Komunikacji Miejskiej
- osoby, która zorganizowała parolotnie zrzucającą cukierki dla dzieci
- każdego, kto w jakiś sposób wspomógł, doradził, skrytykował
- **WSZYSTKICH UCZESTNIKÓW ZA TAK LICZNY UDZIAŁ!!!**

Ze swojej strony chciałbym podziękować szczególnie Rafałowi i Markowi.

Kilka słów.....

Zgodnie z obietnicą złożoną na łamach „Serce Ewangelii” w ubiegłym roku, XIII Farski Festyn zakończył się wspaniałym pokazem sztucznych ognii zorganizowanym przez Pana Wojciecha Szutkę. Koszt organizacyjny Farskiego Festynu w tym roku wyniósł ok. 26.000 zł. Zysk, prawie 4.000 zł, zostanie przeznaczony na organizację przyszłorocznego Festynu. W tym roku zostały poczynione spore inwestycje związane z infrastrukturą amfiteatru - ogrodu farskiego została m.in. stworzona nowa instalacja elektryczna, wybrukowano kostką podest pod grilla oraz zakupiono nowy namiot, oraz zostały na nowo pomalowane scena oraz ławki.

Łukasz Kłosek

XIII FARSKI FESTYN

Podsumowanie

Kolejny farski festyn nie miał w sobie nic z fatalizmu trzynastki. Miał za to wiele wspólnego z poprzednimi dwunastoma – wspaniałą atmosferę dobrej zabawy. Nawet pogoda, która przez lata była piętą achillesową, od kilku lat nam sprzyja. I tym razem Bóg spojrział na nas życzliwym okiem ofiarowując dzień przepięknej pogody, jakby w sam raz na festyn.

Z zaproszenia do wspólnej zabawy skorzystały tłumy parafian i miłych gości. Bez wątplenia magnesem, oprócz znakomitej renomy farskich festynów rzecz jasna, był występ Kabaretu RAK. Chyba jak nigdy dotąd o tak wczesnej porze ogród farski był szczelnie wypełniony. Potem było trochę luźniej, bowiem część widzów ruszyła w poszukiwaniu innych wielkich gwiazd po okolicznych festynach. Cóż, budżet całej naszej imprezy wynosi ni mniej ni więcej tyle, ile inni płacą jednej gwiazdzie wieczoru.

Festynowe stoiska nie mogły narzekać na brak zainteresowania, a my na brak roboty. I to cieszy. Cieszy także to, że od trzynastu lat bawimy się bez alkoholu. Za smutne ekscesy pijanych wyrostków nie możemy brać odpowiedzialności, ale może ktoś inny powinien?

W tym roku festyn poprowadził mocną ręką i pewnie Łukasz Kłosek – za co należą mu się wielkie oklaski i uznanie.

Wpadki, których było nieco, powinny być dla wszystkich przestrogą na kolejne lata festynowania. Cieszy fakt, że tak wiele osób z roku na rok angażuje się w organizację festynu uznając to za coś oczywistego i normalnego. A już zupełnie pełen uznania bez granic jestem dla zaangażowania boguszowickich harcerzy. Złoty medal.

Spotkamy się na czternastym festynie – wierzę, że lepszym i ciekawszym. Zapraszam już teraz do wymyślenia programu i atrakcji. Kto się w to nie bawił nie wie, jakie to trudne. Po każdym festynie jesteśmy trochę mądrzejsi. Ale tylko trochę.

Krystian Dziurok

Msza św. w intencji organizatorów oraz sponsorów XIII Farskiego Festynu zostanie odprawiona o godz. 10.00 w niedzielę 11 września.

XIII FARSKI FESTYN

Sponsorzy

- Urząd Miasta Rybnika
- Rada Dzielnicy Boguszowice – Stare
- KWK Jankowice
- Firma Millenium – Sylwia i Aleksander Smyczek
- Hotel Restauracja Maranta
- P.P.H.U Jerzy Pierchała
- Cukiernia „Król” – Jerzy Król
- Zakład Mięсно-Wędliniarski –
- Danuta i Dominik Potrawa
- Hurtownia Materiałów Budowlanych –
- Gabriela i Tadeusz Mura
- Zakład Produkcyjny – Edward Dubik
- Firma Kennametal
- Hydroinstal Sp.z.o.o
- Pan Jarosław Szczepanek
- PTK i GK S.A.
- Firma „Hilex Group” – Krzysztof Kempny
- Hurtownia „Barbara” – Barbara i Alfred Chromik
- „Rojek – Decor” – Andrzej Rojek
- Firma Handlowa – Józef Bober
- Zakład Robót Specjalnych Budowlanych -
- Antoni Motyczka
- Państwo Urszula i Antoni Dronszyk
- Firma „ESCADE System” – Jan Duerschlag
- Pani Anna Gąsior
- Hurtownia „Wojciech”
- Sklep Ogólnospżywczy – Grażyna Stacha
- Firma „Drew Dach” – Janusz Malina
- Pani Gabriela i Piotr Kusz
- Pan Józef Stoszko
- Pani Pierchała
- Przedsiębiorstwo „Kamelia” –

- Wiesława i Bogdan Drewniak
- Związek Zawodowy Górników
- przy KWK Jankowice
- Związek Zawodowy „Kadra”
- przy KWK Jankowice
- Warsztat Blacharsko – Dekarski –
- Damian Korduła
- Zakład Usług Pogrzebowych „Styx” –
- Krystian Wałach
- Apteka „AVE” – Gabriela i Roman Szulc
- Hurtownia Opakowań AKFOL - Andrzej Bieniak
- Zakład Kosmetyczny – Halina Przeliorz
- Zakład Fryzjersko – Kosmetyczny –
- Teresa Miketa i Magdalena Bożek
- Meble „AiK” – Roman Nieckarz
- Salon meblowy „Kasia” – Katarzyna Szulik
- Biuro rachunkowe i doradztwo finansowe –
- Eugenia Maleszewska – Gamoń
- Państwo Janina i Józef Wątroba
- Kawiarnia „Axa” – Mariola Kuczera
- Piekarnia „Kristof” – Emilia i Henryk Kristof
- Hurtownia elektryczna ELMIS – Tadeusz Cisek
- Restauracja „Kassandra” – Ewa Schmidt – Bąk
- Sklep 1001 drobiazgów – Jarosław Tłałka
- Hurtownia „Kajtuś” – Ireneusz Błaszczuk
- Zakład zegarmistrzowski – Eugeniusz Kalkowski
- Kwaciarnia „Maja” –
- Joanna i Zbigniew Machoczek
- Zakład Fryzjerski „Halina”
- Salon Fryzjerski „Bożena”
- Sklep Ogólnospożywczy – Małgorzata Wołowicz
- Państwo Weronika i Jerzy Toszek
- Pani Wanda Ulman
- Sklep artykuły przemysłowe - Eugeniusz Merta
- Sklep „Drewnotex” – Helena i Alojzy Michalski
- Zakład fotograficzny GORUS
- Sklep Komputerowy „Mega-bit” – Rafał Łapiński
- Sklep Spożywczy – Henryk Wajs
- Sklep Spożywczo - Przemysłowy -
- Bernadeta Harnasz
- Bistro „Pod napięciem” – Grzegorz Ulman
- Księgarnia Wielobranżowa – Skoczek, Gigla
- Agencja PZU
-

Drodzy Sponsorzy!

To dzięki Waszej pomocy odbyło się już 13. edycji tej imprezy. Każdemu z osobna pragniemy wyrazić z serca płynące: „Bóg Zapłać!”. Wasza życzliwość, wsparcie różnego rodzaju pozwala rokrocznie organizować tą imprezę.

WSZYSTKIM DZIĘKUJEMY ZA OKAZANE WSPARCIE!!!

Proboszcz o brewiarzu (6)

Tym razem na podstawie Wprowadzenia do Liturgii Godzin proponuję rozważanie dalszych aspektów znaczenia Liturgii Godzin w życiu Kościoła.

Prośby błagalne i orędownictwo

Liturgia jest nie tylko uwielbieniem Boga. W niej Kościół wyraża także prośby i pragnienia wiernych oraz wyprasza dla całego świata zbawienie u Chrystusa, a przez Niego u Ojca. Jest to nie tylko głos Kościoła, ale i Chrystusa, bo w Jego imieniu, to znaczy „przez Pana naszego Jezusa Chrystusa”, modlitwy te są zanoszone. W ten sposób Kościół w dalszym ciągu podejmuje te modlitwy i błagania, które Chrystus wypowiadał za dni swego Ciała i przez to są one szczególnie skuteczne. A więc nie tylko miłość, przykład i pokuta wspólnoty kościelnej, lecz także i jej modlitwa jest rzeczywistą posługą, którą jak matka spełnia wobec dusz, aby je prowadzić do Chrystusa. Dotyczy to przede wszystkim tych, których szczególnie powołano do sprawowania Liturgii Godzin, to znaczy: biskupów i kapłanów modlących się z urzędu za swoich wiernych i za cały lud Boży ; oraz tych, którzy przyjęli święcenia diakońskie jak również i osoby zakonne.

Źródło i uwieńczenie działalności pasterskiej

Uczestnictwo w Liturgii Godzin przyczynia się do duchowego wzrostu Ludu Bożego. Jest ono ukrytym, ale bardzo istotnym apostołstwem. Albowiem prace apostołskie to mają na celu, aby wszyscy, stawszy się dziećmi Bożymi przez wiarę i chrzest, gromadzili się wspólnie, wielbili Boga pośród Kościoła, uczestniczyli w ofierze i pożywali Wieczerszą Pańską. W ten sposób życie wiernych wyraża i ukazuje innym misterium Chrystusa i rzeczywistą naturę prawdziwego Kościoła. Jest on bowiem... widzialny i wyposażony w dobra niewidzialne; żarliwy w działaniu i oddany kontemplacji; obecny w świecie, a jednak pielgrzymujący.

Równocześnie czytania i modlitwy Liturgii Godzin są źródłem życia chrześcijańskiego. Ze stołu Pisma św. i słów świętych Pańskich czerpie swój pokarm, modlitwą zaś się umacnia. I tylko Pan, bez którego nic uczynić nie możemy, sprawia, że nasze działanie jest skuteczne i owocne, gdy o to będziemy Go prosić. W ten sposób będziemy dzień po dniu wzrastali jako świątynia Boga w Duchu na miarę pełnego wzrostu dojrzałości Chrystusowej, przy czym przybywa nam sił do głoszenia Chrystusa wszystkim, którzy są na zewnątrz.

Zgodność ducha ze słowem

Ta modlitwa stanie się prawdziwie modlitwą osobistą każdego, kto w niej uczestniczy, gdy będzie sprawowana godnie, uważnie i gorliwie, a duch dostroi się do słów. Wtedy też stanie się źródłem pobożności i wielorakiej łaski Bożej i żywić będzie modlitwę prywatną przez działalność apostołską. Niech więc każdy współpracuje z łaską z wysoka, aby jej nie przyjmować na próżno, szukając Chrystusa i przez modlitwę coraz głębiej wnikając w Jego misterium. Niech wszyscy wielbią Boga i zanoszą do Niego błagania w tym samym duchu, w jakim się modlił Boski Zbawiciel.

Ks. Proboszcz

W każdy pierwszy czwartek miesiąca po Mszy św. wieczornej zapraszamy do modlitwy za kapłanów i z kapłanami.

CARITAS

**Stacja Opieki „Caritas” przy Niepublicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej im. Jana Pawła II w Katowicach
Punkt parafialny mieści się przy ul. Małachowskiego 18.**

Czynny jest we wtorki i czwartki w godz. 10.00-11.00 oraz środy i piątki w godz. 9.00-10.00.

Podstawowym zadaniem placówki jest świadczenie długoterminowej pielęgniarstwa opieki domowej. Jest ona udzielana w domu pacjenta. Fachowa opieka pielęgniarstwa jest bezpłatna i sprawowana minimum 4 razy w tygodniu. Warunkiem objęcia chorego taką opieką jest wniosek lekarza podstawowej opieki zdrowotnej lub oddziału szpitalnego oraz kwalifikacja pielęgniarstwa oparta na zasadach określonych przez Narodowy Fundusz Zdrowia.

W Stacji Opieki „Caritas” będzie można nieodpłatnie:

- § wykonać pomiar ciśnienia tętniczego krwi,
- § wykonać opatrunki (z własnych lub ofiarowanych opatrunków),
- § uzyskać drobne porady pielęgniarstwa (co do sposobów opieki i pielęgnacji itp.),
- § wykonać pomiar cukru z palca (całkowicie nieodpłatnie),
- § wypożyczyć nieodpłatnie: łóżka szpitalne, chodziki, wózki inwalidzkie, przenośne ubikacje.

W godzinach przyjęć punktu można także zgłaszać chorych do objęcia ich opieką pielęgniarską oraz zgłaszać potrzeby związane z osobami starszymi i obłożnie chorymi. Można także składać zbędne materiały opatrunkowe i sprzęt rehabilitacyjny - rzeczy te będą rozdzielane wśród potrzebujących.

Punkt parafialny Stacji Opieki „Caritas” mieści się w dawnych salkach katechetycznych przy ul. Małachowskiego 18 (wejście jak do zakładu fotograficznego).

Przyjmowanie zgłoszeń oraz petentów we wtorki i czwartki w godz. 10.00-11.00 oraz środy i piątki w godz. 9.00-10.00.

Koordynatorem jest pani Beata Jeżewska (tel. 698-639-299 od poniedziałku do piątku do godz. 16.00).
kd

Parafialne kolonie w Bukowninie Tatrzańskiej

„... gdy ktoś zadaje ci pytanie „po co chodzisz po górach?” jesteś zakłopotany i nie wiesz co odpowiedzieć. To właśnie wtedy dajesz dowód, że szukasz NIEZNANEGO.

Człowiekiem gór nie jest ten, który lubi i umie chodzić po górach, ale ten który górami potrafi żyć w dolinach po zejściu z gór.” /ks. Rogowski: „Mistyka gór”/

Po raz kolejny dzięki działalności Zespołu Charytatywnego w naszej parafii grupa dzieci mogła ciekawie spędzić swój letni wypoczynek. Po raz drugi odbył się on w Bukowninie Tatrzańskiej od 25 czerwca do 2 lipca.

Czas spędzony w Bukowninie wypełniony był przede wszystkim górkimi wycieczkami. Na początek wybraliśmy się Doliną Suchej Wody na Halę Gąsienicową. Już podczas pierwszej wycieczki mogliśmy się przekonać o słuszności słów księdza Rogowskiego: „Góry uczą szlachetności, czyli wymagania od siebie. Już samo wejście na górę wymaga wysiłku; tym większej ofiarności wymaga wchodzenie z drugim człowiekiem: rezygnacja ze swoich przyzwyczajzeń, dzielenie się czasem wysiłkiem, kawałkiem chleba, cukru i poczuciem odpowiedzialności za drugiego.”

W drugim dniu naszych wędrówek dotarliśmy na Kalatówki do św. brata Alberta, gdzie mogliśmy uczestniczyć we mszy świętej odprawionej przez naszego księdza Proboszcza, a następnie wyruszyliśmy w dalszą drogę ścieżką nad regłami. Naszym celem była Dolina Strążyska. Podczas tej wędrówki wdrapaliśmy się na Sarnią Skałę. Nagrodą za włożony trud związany ze zdobywaniem tego szczytu był wspaniały widok otaczającej nas przyrody. W Dolinie Strążyskiej udaliśmy się jeszcze do wodospadu Siklawica. Bardzo interesująca była również wycieczka do zagrody Korkoszów, w której dowiedzieliśmy się o dawnym sposobie życia na wsi.

Kolejną wymagającą dużego wysiłku wyprawą była droga do Morskiego Oka. Dzieci pokonały ją pieszo. Najbardziej wytrwali w dążeniu do celu i w pokonywaniu swoich słabości fizycznych pokonali ją przez Dolinę Pięciu Stawów Polskich.

Na koloniach nie zabrakło wspólnych zabaw, ogniska połączonego z pieczeniem kielbasy i wspólnego śpiewu. Duchowo wspierał nas obecny ksiądz Proboszcz, dzięki któremu każdy dzień rozpoczynał się Mszą św.

Tak udany wyjazd nie byłby możliwy bez ofiarnej pracy Pań w kuchni. Posiłki były bardzo smaczne i nie sposób było ich sobie odmówić. Korzystając z okazji w imieniu uczestników koloni dziękujemy wszystkim ludziom dobrego serca, którzy przyczynili się do zorganizowania tego wyjazdu, a także tym parafianom, którzy poprzez swoje ofiary wspierają działalność charytatywną.

M.K.

Młodzi w Kolonii

Dzięki serdeczności ks. Stanisława Gańczorza, obecnego proboszcza parafii p.w. św. Filipa i Jakuba w Żorach; grupa dwunastu osób z Boguszowic wraz z grupą żorską mogła pielgrzymować w dniach 10-21.08 do Kolonii na XX Światowe Dni Młodzieży (ŚDM).

W Duisburgu

Nasza grupa licząca 46 osób, przez pierwsze cztery dni nocowała w Duisburgu, w parafii św. Hildegardy. Gościł nas tam wieloletni przyjaciel ks. Gańczorza – ks. Gerhard Reinders. W czasie tego krótkiego pobytu ks. Stanisław zabierał nas na wiele wycieczek m.in. do Holandii, czy do sanktuarium maryjnego w Kewelar oraz na imprezy organizowane w ramach ŚDM. Niezwykła serdeczność i otwartość mieszkańców Duisburgu sprawiła, że czuliśmy się tam prawie jak w domu. Niestety, w poniedziałek 15 sierpnia trzeba było ruszać dalej.

Światowe Dni Młodzieży

Nasz autokar zawiózł nas do miasta Vèlbert, które leży niedaleko Dusseldorfu. Tam już czekały na nas rodziny chcące przemocować nas pod swoim dachem. Zanim jednak podzieliliśmy się na dwu – trzy czy nawet sześciuosobowe grupki, każdy z nas dostał od organizatorów ŚDM tzw. „pakiet niemiecki”. W jego skład wchodził poręczny plecak, identyfikator umożliwiający podróż wszystkimi środkami transportu publicznego, talony na posiłki. Otrzymaliśmy także przewodniki po wszystkich imprezach, koncertach, katechezach odbywających się w ramach ŚDM w obrębie miast: Kolonia, Bonn, Dusseldorf. Przydzielono na również bilety do odpowiedniego sektora na Marienfeld.

Z takim ekwipunkiem przeżyliśmy chyba najbardziej niezwykły tydzień naszego życia! Na początku wydawał się on bardzo trudny, musieliśmy nauczyć się samodzielnie korzystać z niemieckich środków transportu (autobusy, pociągi, metro), trzeba było być odpowiedzialnym za siebie i innych. Jednak mimo naszych obaw okazało się, że całkiem nieźle sobie poradziliśmy. Oczywiście, stało się tak głównie dzięki wspianalej, niemieckiej organizacji ŚDM, ale także dzięki niezwyklej uprzejmości ludzi, którzy chcieli nam zawsze pomóc, pokazać drogę, wytłumaczyć...

W piątek 19 sierpnia wspólnie już całą grupą, razem z ks. Gańczorzem pielgrzymowaliśmy do centrum Kolonii – do katedry Trzech Króli. To był chyba najważniejszy dzień, główny cel naszej pielgrzymki. „Przybyliśmy, aby oddać Mu pokłon” – dla wszystkich niezwykłym przeżyciem było wejście do katedry, zobaczenie grobu Trzech Króli i gorąca, choć szybka modlitwa dziękczynna za tak wiele łask.

Po powrocie do Vèlbert pozostało nam już tylko spakować rzeczy, pożegnać rodziny, które życzliwie i z radością gościły nas przez pięć dni i nazajutrz ruszyć na Marienfeld, na spotkanie z papieżem.

Spotkanie z Papieżem

Te dwa dni właśnie – sobota i niedziela (20-21.08) pozostaną chyba najdłużej w naszej pamięci. Tysiące młodych ludzi idących z różnokolorowymi flagami przez wielkie pola, w stronę ołtarza o dachu w kształcie poduszki, robiło niezwykle wrażenie. Kiedy w końcu dotarliśmy do swojego sektora, rozpoczęły się modlitwy, śpiewy, tańce. A wokół nas Kanadyjczycy, Francuzi, Gwatemalczyki, Hiszpanie, Włosi, Irlandczycy, Brazylijczycy... – mnóstwo nowych znajomych, wspólne rozmowy, wymiana adresów. Krótko mówiąc: święto radości w Bogu!

Kiedy przyjechał Ojciec Święty, wszyscy witaliśmy go skandując i machając chorągiewkami, choć widzieliśmy go tylko na telebimie. Czas spotkania z Benedyktem XVI – modlitwa wieczorna i niedzielna Eucharystia, był czasem poznania siebie, wyboru własnej drogi życiowej oraz odkrycia na nowo Pana Boga.

Z Marienfeld wracaliśmy z radością – w końcu za trzy lata ŚDM w Sydney! Na pewno pojedziemy J.

Cała grupa z Boguszowic pragnie podziękować za trud i poświęcenie ks. Stanisławowi Gańczorzowi. Księżo, z serca dziękujemy za zabranie również nas ze sobą, za zaufanie i piękne chwile spędzone razem.

Bóg zapłać!

/T.R./

To już 200 lat!

W roku 1805 zbudowano w Gotartowicach pierwszą szkołę. Od tego czasu minęło już 200 lat. Ten wielki jubileusz gotarto-wickiego szkolnictwa świętowano i wspominano 11 czerwca podczas festynu.

Festyn szkolny

Już po raz ósmy SP 20 z Rybnika zaprosiła całą lokalną społeczność na doroczne fetowanie. Tym razem odbyło się ono 11 czerwca.

Tegoroczny festyn gotartowickiej podstawówki stanowił zwieńczenie projektu edukacyjnego opracowanego dla upamiętnienia jubileuszu 200 lat szkolnictwa w Gotartowicach.

W przygotowaniu wielkiego świętowania wzięli udział nie tylko pracownicy szkoły, ale także uczniowie i ich rodzice. Wśród zaproszonych gości pani dyrektor Urszula Stajer powitała: Prezydenta Miasta Rybnika - pana Adama Fudali, Naczelnika Wydziału Edukacji – Tadeusza Szostoka, inspektora Wydziału Edukacji - Mirosławę Jodłowiec oraz przedstawicieli Rady Dzielnicy Gotartowice.

Na jubileuszowym szkolnym festynie nie mogło zabraknąć byłych pracowników gotartowickiej podstawówki, a także jej absolwentów. Niektórzy z nich, jak koncelebrujący tego dnia na szkolnym boisku połową mszę świętą o. Piotr Oleś, ze wzruszeniem wspominali swoje szkolne lata. Inni, jak panie: Aleksandra Kuśka i Grażyna Krótki, włączyli się w przygotowanie artystycznej części imprezy. Dzięki ich staraniom na festynowej scenie pojawiły się dziecięce zespoły taneczno – wokalne „Perła” i „Przygoda”, które w pięknych strojach regionalnych dały udany popis kultury ludowej. Równie atrakcyjną formę występu artystycznego zaprezentowali uczniowie naszej szkoły uczęszczający na zajęcia szkolnych kółek zainteresowań: teatralnego, tanecznego i językowego. O muzyczną oprawę imprezy zadbał zespół „Presto” z Popielowa, a także muzykujący uczeń klasy czwartej – Olek Kowalczyk.

Prawdziwą perełkę wśród popisów scenicznych stanowił pokaz mody nauczycielskiej i uczniowskiej od prehistorii do współczesności. W przygotowanie tej barwnej i pełnej humoru atrakcji włączyła się większość nauczycieli i spora grupa uczniów rybnickiej „dwudziestki”. Dla miłośników sportu urządzono rozgrywkę gier zespołowych, zaś najmłodszy uczestnicy festynu mogli zabawić się w Miasteczku na Dzikim Zachodzie, poćwiczyć na torze przeszkód i skorzystać z karuzeli. Tradycyjne gotartowickie fetowanie nie obyło się bez dobrze zaopatrzonego bufetu, wśród którego królowały harcerska gruchówka i domowe ciasto.

Dzieje gotartowickiej szkoły

Gotartowicka podstawówka, w której aktualnie prowadzi się zajęcia, dwa lata temu obchodziła swoje 25. urodziny. Wcześniej miejscowe dzieci uczyły się do starej placówki mieszczącej się przy ulicy Gotartowickiej. Budynek powstał w 1805 roku, poddano go przebudowie w roku 1842, a w 1930 dobudowano do niego drugą część. W tamtych czasach obowiązek szkolny realizowały tu nie tylko miejscowe dzieci, ale także uczniowie z Rownia i Kłokocina. Wybuch wojny przerwał czas nauki i dopiero 12 maja 1945 r. ponownie uruchomiono dwie sale szkolne (bez dachu). 30 kwietnia 1960 r. szkole nadano imię gotartowickich bohaterów wojennych Harcerzy Buchalików. W tym okresie ówczesna dyrektor Maria Cinal wraz z innymi pracownikami podjęła starania o budowę nowej szkoły w Gotartowicach. Po licznych trudach wielu osób, próg nowej podstawówki przekroczono w 1978 r., zaś stary szkolny budynek przystosowano do potrzeb przedszkola.

Wiele działo się na przestrzeni dwóch wieków i wiele wydarzeń za nami. Chcemy pamiętać o ludziach, którzy byli związani z tym miejscem, wspominać ich zaangażowanie i determinację w trudnych czasach. To dzięki nim możemy dziś korzystać z wygodnego budynku szkolnego, który niedawno, staraniem kolejnego pokolenia oddanych rodzimej edukacji ludzi, został pięknie odnowiony.

Najważniejsze wydarzenia z przeszłości szkoły, a także najciekawsze aktualności zebrano w jubileuszowym opracowaniu multimedialnym „200 lat edukacji w Gotartowicach”.

Mariola Konik

Ołtarze mówią (4)

Ołtarze w historii Kościoła

Zrozumienie znaczenia współczesnych ołtarzy znajdujących się w naszych kościołach, byłoby niepełne bez poznania historii ołtarzy. Nierzadko używamy słowa „ołtarz”, być może nieświadomi, jak głęboko sięga tradycja i symbolika ołtarzy. Ten artykuł w całości przeznaczę na krótką historię rozwoju form budowy ołtarzy od początków Kościoła, aż do czasów współczesnych.

ołtarze wczesnego chrześcijaństwa

Pierwszym chrześcijanom za ołtarze służyły normalne drewniane stoły w domach, w których gromadzili się na „łamanie chleba” – Dz4,42-46. Jeszcze w pierwszych wiekach chrześcijaństwa, już po wydaniu edyktu mediolańskiego w 313r., zezwalającego na jawne wyznawanie religii i pełnienie obrzędów kultowych, ołtarz posiadał formę prostego stołu z drewna lub kamienia, a od IV w. konstruowano go także z metalu. Ołtarze kamienne weszły w użycie, ponieważ nabożeństwa nierzadko odprawiano na grobach męczenników. Zwyczaj umieszczania w „ołtarzach stałych” relikwii świętych, rozpowszechnił się od IX w. w związku z rozwojem ich kultu. W płycie głównej ołtarza, zwanej mensą, budowano zamknięte wydrążenie, rodzaj skrytki, tzw. sepulcrum (z łac.: = grób), w której umieszczano relikwie męczenników za wiarę. Obecnie umieszcza się w mensie nie tylko relikwie męczenników, mogą to być relikwie patronów danego kościoła lub innych świętych. Istnieją także kościoły, których mensy nie zawierają żadnych relikwii.

W okresie od IV do XVII w. nad ołtarzem budowano baldachim, rodzaj daszku z drewna lub marmuru, oparty na czterech kolumnkach. Ta mała budowla miała przypominać grób Chrystusa w Jerozolimie. Od czasów Grzegorza Wielkiego, czyli od

początku VII w. mowa jest o większej liczbie ołtarzy w związku z zaniechaniem zwyczaju koncelebry i rozwojem klasztorów z większą ilością kapłanów. Rosła też liczba bocznych kaplic w związku z kultem świętych i patronów bractw, czy cechów. Budowano więc ołtarz główny i ołtarze boczne w kaplicach lub przy filarach. W odróżnieniu od Zachodu, gdzie jeden kościół mógł posiadać wiele ołtarzy, kościoły prawosławne mają tylko jeden ołtarz, na którym w danym dniu sprawowana jest tylko jedna Liturgia Eucharystyczna.

czasy ołtarzy z nastawami

W epoce romańskiej t.j. od XI w. pojawiły się nadbudowy ołtarzowe (retabulum), czyli bogato zdobione tła dla stołu ołtarza. Posiadały one wygląd płyty szafowej składającej się z części środkowej i dwu otwieranych skrzydeł. Były to w gotyku tzw. tryptyki (łac.: tres = trzy) lub poliptyki (z gr.: polys = liczny), jeżeli było więcej skrzydeł. Ołtarze szafowe stanowią często wspaniałe dzieła sztuki średniowiecznej. Przykładem może być ołtarz Wita Stwosza w kościele Mariackim w Krakowie, pochodzący z XV w., jeden z najwspanialszych zabytków sztuki snycerskiej tego okresu w Polsce. Jest pokryty rzeźbionymi scenami z życia Chrystusa i Jego Matki. W renesansie t.j. w XVI w. wykształcił się typ ołtarza przyściennego z drewna lub marmuru, z nastawą sięgającą do sklepienia kościoła i wielopiętrowymi kolumnadami z figurami. W środku nastawy umieszczano obraz. Najokazalsze były nastawy ołtarzy barokowych XVII i XVIII w., bogato złożone, ozdabiane figurami aniołów i świętych, ornamentami listnymi i kwietnymi, chmurami i promieniami.

ołtarze po II Soborze Watykańskim

Obecnie po reformie liturgii Soboru Watykańskiego II ołtarz znowu wraca do swej pierwotnej formy stołu. Podyktowane jest to potrzebą przybliżenia ofiary Mszy św. wiernym. Kapłan sprawuje Mszę św. twarzą do ludu, dzięki czemu wierni łatwiej mogą w niej uczestniczyć. W Ogólnym Wprowadzeniu do Mszału Rzymskiego (polskie wydanie z 2004 r.) - dalej (OWMR 295-308) czytamy, że w kościele, zwłaszcza nowym, powinien być tylko jeden ołtarz dla podkreślenia jednej ofiary naszego Pana Jezusa Chrystusa uobecniającej się wśród nas. Inny mógłby być, jeśli zachodziłaby taka potrzeba, w jakiejś zamkniętej od nawy kaplicy. Ołtarz ma być „stały”, tzn. tak zbudowany, że łączy się ściśle z posadzką i nie może być przesunięty, oraz „wolno stojący”, czyli taki, który można obejść wokół i celebrować „twarzą do wiernych”. Ołtarz powinien być zbudowany (szczególnie mensa) z jakiegoś trwałego materiału: kamienia, granitu, marmuru, piaskowca. Stały i wolno stojący ołtarz należy w uroczystym obrzędzie poświęcić (dawniej konsekrować). Czyni to biskup poprzez modlitwę, pokropienie wodą święconą i namaszczenie olejem Krzyżna św. Ołtarz ma znajdować się w prezbiterium, w miejscu wyodrębnionym z wnętrza kościoła przez pewne podwyższenie albo odmienną formę i wystrój. Należy go tak usytuować, aby „rzeczywiście stanowił ośrodek, ku któremu spontanicznie zwracać się będzie uwaga całego zgromadzenia wiernych”.

Ołtarz powinien być przykryty przynajmniej jednym białym obrusem dla uczczenia sprawowania Pamiątki Pana (Mszy Świętej) i podkreślenia Uczty eucharystycznej, w której bierzemy udział. W przyozdabianiu ołtarza należy zachować umiar. Myślmy tu o żywych kwiatach, które powinno się ustawiać w pobliżu ołtarza, a nie na jego mensie. Wolno zdobić ołtarz kwiatami w okresie wielkanocnym, zwykłym, Narodzenia Pańskiego i jako novum - także w Adwencie. Jednakże w tym okresie należy pamiętać, aby stawiane kwiaty nie uprzedzały tej radości, którą ze sobą przynosi uroczystość Narodzenia Pańskiego. Natomiast nie zdobi się ołtarza kwiatami w okresie Wielkiego Postu, za wyjątkiem czwartej niedzieli zwanej Laetare oraz uroczystości, które w czasie wielkopostnym przypadają. Jeżeli jest w prezbiterium dawny ołtarz, należy go zdobić z umiarem, aby było widoczne, że ołtarz wolno stojący jest miejscem centralnym sprawowania kultu eucharystycznego.

Świeczniki (świece woskowe), ustawiane dla podkreślenia szacunku i uroczego charakteru celebracji, powinny znajdować się poza ołtarzem, ale można też je umieścić na mensie tak jednak, aby nie przesłaniały wiernym celebracji. W dzień powszedni (zwykła Msza Święta) mogą być zapalone dwie świece. Natomiast podczas Mszy Świętej z ludem w niedzielę, uroczystości i święta, a także podczas wystawienia Najświętszego Sakramentu, zapalamy cztery bądź sześć świec. Siódmą świecę zapalamy, gdy celebrowa biskup diecezjalny. Można ją zapalić także przy celebracjach innych biskupów.

Także na ołtarzu lub obok niego należy umieścić krzyż z wizerunkiem Chrystusa ukrzyżowanego. Krzyż powinien być jeden w prezbiterium, dobrze widoczny dla zgromadzonych wiernych. Może być to krzyż niesiony w procesji i przy ołtarzu ustawiany. Jeżeli jest inny stały krzyż w prezbiterium, to krzyż niesiony w procesji powinien być pozostawiony na czas liturgii w godnym miejscu. Krzyż powinien być przy ołtarzu także poza liturgią, aby nam przypominał zbawczą mękę Chrystusa oraz złożoną Ojcu za nas na ołtarzu ofiarę.

Na ołtarzu powinny być tylko te przedmioty, które są konieczne do sprawowania Mszy Świętej, tzn. ewangeliarz (księga z tekstami Ewangelii, a nie lekcjonarz) od początku celebracji aż do ogłoszenia Ewangelii; od przygotowania darów do puryfikacji naczyń: kielich, patena, puszka, jeśli jest konieczna do konsekracji, korporał, puryfikaterz, palka i mszał. W sposób dyskretny należy umieścić urządzenie wzmacniające głos celebransza (mikrofon). Przy ołtarzu nie powinny mieć miejsca obrzędy wstępne Mszy z ludem, także nie powinno się od ołtarza głosić homilii i podawać ogłoszeń duszpasterskich.

Znaczenie i godność Słowa Bożego wymagają, aby w kościele było ono głoszone z miejsca, na którym w czasie liturgii słowa spontanicznie skupia się uwaga wiernych. Winna być w kościele jedna stała ambona (OWMR 309), umieszczona w prezbiterium, „korespondująca” z ołtarzem, w jego pobliżu. Ma być to ambona stała (nie można jej przesunąć) i wykonana także jak ołtarz ze szlachetnego materiału. Ambonę należy wyposażyć w dobre nagłośnienie i należy oświetlić. Nową ambonę należy pobłogosławić zgodnie z obrzędem zamieszczonym w księdze „Obrzędy błogosławieństw”.

końcowe refleksje

Mam nadzieję, że z uwagą prześledziliście ten krótki przegląd sposobów budowy ołtarzy na przestrzeni wieków. Nasze myśli biegną z pewnością ku naszym parafialnym ołtarzom, ku temu co oglądaliśmy już setki razy, być może nieświadomi powodu tej różnorodności form ołtarzy. Jesteśmy w naszej parafii w tej szczęśliwej sytuacji, że obok prostego w swoim wyrazie głównego ołtarza stałego posoborowego, możemy także podziwiać bogactwo środków przekazu religijnego i artystycznego przedsoborowego ołtarza głównego z figurą Pana Jezusa w centrum i ołtarzy bocznych. Jest jakaś wielka głębia w prostocie i surowości ołtarza współczesnego. Pan Jezus umierał za nas na krzyżu jako prosty człowiek. Urodził się i żył pośród zwykłych

ludzi. Choć dokonał największego dzieła w historii ludzkości, został przez większość ludzi odrzucony, wzgardzony, niezrozumiany, umęczony i zabity. Ta forma ołtarza sprzyja skupieniu naszych myśli na naszych grzechach i konieczności przelania krwi za nas przez Jezusa Chrystusa. Ołtarze przedsoborowe podkreślają zaś bardziej świętość i doskonałość dzieła Syna Bożego. Ale o tym w następnych numerach „Serca Ewangelii”.

Zapraszam na kolejne artykuły na łamach „Serca Ewangelii”, w których pragnę odkrywać treści duchowe zawarte w symbolice naszych parafialnych ołtarzy przedsoborowych.

Przy opracowywaniu tego artykułu korzystałem z następującej literatury :

1. Gerald O'Collins SJ, Edward G. Faruga SJ : Leksykon pojęć teologicznych i kościelnych. Przełożyli ks. Jan Ożóg SJ, Barbara Żak. WAM, Kraków 2002.
2. Ks. Tarsycjusz Sinka CM : Zarys Liturgii. WIT Księży Marianów, Kraków 1997.
3. Anna Konopczyna, Irena Mierzwa : Bóg-Człowiek-Świat – Ilustrowana encyklopedia dla młodzieży. Katowice 1989.

Piotr

Wakacje w szkole SP

20

Już po raz szósty gotartowicka szkoła podstawowa otworzyła swoje podwoje dla uczestników wakacyjnych półkolonii. Z inicjatywy pani dyrektor Urszuli Stajer opracowano tu dwutygodniowy projekt czynnego wypoczynku dzieci pozostających podczas wakacji w miejscu zamieszkania. Impreza obejmowała atrakcyjne wycieczki autokarowe – do Zamku w Pszczynie i parku krajobrazowego w Rudach, a także wyjazdy na basen w Stodołach. Dzieci miały też okazję dwukrotnie popływać na krytej pływalni w Połomii oraz obejrzeć filmy w boguszowickim kinie „Zefir”. Ponadto, na terenie szkoły odbywały się liczne zajęcia sportowo – rekreacyjne połączone z treningiem karate i nauką tańca disco. Tradycyjnie już zakończeniem dwutygodniowych półkolonii było ognisko z pieczeniem kiełbasek. Na każdego z 52 uczestników półkolonii codziennie czekała słodka niespodzianka i napój. Niekiedy poczęstunek wzbogacano o uwielbiane przez dzieci frytki i zapiekanki.

Nad bezpieczeństwem wszystkich kolonistów ustawicznie czuwała kadra nauczycielska w składzie: Urszula Stajer, Bogumiła Klimek, Mariola Konik, Barbara Sojka - poświęcając czas urlopu wypoczynkowego dla społecznej pracy z dziećmi. Ich starania codziennie wspierała obecność szkolnej higienistki Bożeny Kucjas.

Wakacyjne przedsięwzięcie kolejny raz cieszyło się wśród uczniów dużym powodzeniem i wzorem lat ubiegłych odniosło wielki sukces. Pomysł zrealizowano dzięki wsparciu Urzędu Miasta, Rady Dzielnicy Gotartowice, prywatnych sponsorów oraz dotacji ze strony Rady Rodziców.

Mariola Konik

Sztandar górniczy -informacje

Chciałbym podzielić się kilkoma informacjami z górnikami, którzy zauważają potrzebę ufundowania nowego sztandaru. Koszt nowego sztandaru ręcznie wykonanego wynosi około 4 tys. zł, a czas wykonania 3 miesiące. Można zamówić również sztandar za 2 tys. zł, tzw. „aplikację”, gdzie haft jest naklejany – czas wykonania około 2 miesięcy. Niestety, nie da się (jak sugerował jedyny górnik z Boguszowic zainteresowany losem sztandaru) odnowić starego sztandaru - tak stwierdziła siostra zakonna z Piekar, zajmująca się tym na co dzień.

Jako że dotychczasowe zainteresowanie moją inicjatywą było zerowe, mam nadzieję, że tych kilka danych uaktualni potrzebę ufundowania nowego sztandaru górniczego.

Jeżeli zawiązałyby się grupa inicjatywna to formę wpłat ustalilibyśmy z ks. Proboszczem.

W. Matuszczyk

**29 października o godz. 18.00 zespół charytatywny przy parafii NSPJ zaprasza na kolejną „Biesiadę Charytatywną”, która odbędzie się w sali Szkoły Podstawowej w Boguszowicach. Zapewniamy poczęstunek i dobrą zabawę.
Wstęp 15 zł.**

---

wieści

Urodziny ks. Proboszcza

Uroczystą Mszę św. urodzinową w intencji Ks. Proboszcza sprawowano w środę 3 sierpnia o godz. 17.00. Była to okazja do złożenia życzeń i podziękowań za pracę w naszej parafii.

Parafialne kolonie

Parafialny Zespół Charytatywny przygotował kolonie dla grupa dzieci z naszej parafii. Swój letni wypoczynek mogły one ciekawie spędzić w Bukowinie Tatrzańskiej od 25 czerwca do 2 lipca.

25 lat „Solidarności”

Z okazji 25-lecia powstania związku zawodowego NSZZ „Solidarność” w niedzielę 4 września o godz. 8.30 odprawiono w naszym kościele uroczystą Mszę św. Przewodniczył jej ks. prałat Bernard Czernecki z Jastrzębia.

Dożynki

W niedzielę 4 września świętowano dożynki, dziękując Bogu za plony pól i sadów. Jak co roku barwna, dożynkowa procesja wyruszyła spod gotartowickiej straży i dotarła do kościoła na Mszę św. o godz. 10.00.

99 lat

99 lat ukończyli nasi parafianie pani Marta Kula z Boguszowic oraz pan Ryszard Kluger z Raszowca. Była to okazja do wspólnego świętowania i do wspólnej modlitwy. Życzenia oraz upominki w imieniu Rady Dzielnic Boguszowice Stare przekazał jej przewodniczący pan Jan Mura.

Ulica Nowomiejska w konkursie

Ulica Nowomiejska na odcinku od ul. Anieli Krzywoń do ul. Braci Nałazków została przez Radę Dzielnic Boguszowice-Stare zgłoszona do konkursu na „O ładniejszy Rybnik”.

Wakacje w szkole

Już po raz szósty gotartowicka Szkoła Podstawowa zorganizowała wakacyjne półkolonie. Na każdego z 52 uczestników kolonii czekało szereg atrakcji.

VI Festyn Rodzinny

20 sierpnia Rada Dzielnic Gotartowice przygotowała VI Rodzinny Festyn Dzielnicowy. Do wspólnej zabawy zaproszono na teren placu zabaw wszystkich mieszkańców. Festyn rozpoczął się od Mszy św. sprawowanej przez ks. proboszcza Krzysztofa Błotko.

200 lat szkoły w Gotartowicach

11 czerwca zorganizowano w gotartowickiej SP 20 ósmy festyn szkolny. W tym roku świętowano jubileusz wzniesienia 200 lat temu pierwszej szkoły podstawowej. Uroczystość rozpoczęła się od Mszy św. sprawowanej na szkolnym boisku przez o. Piotra Olesia.

Stare fotografie

W związku z przygotowaniem wystawy na 70-lecie poświęcenia naszego kościoła prosimy o dostarczanie do zakrystii lub do pana Krzysztofa Liszka fotografii kościoła lub innych dokumentów od czasów jego budowy. Fotografie po skopiowaniu będą zwracane właścicielom.

70-lecie kościoła

Uroczystości z okazji 70-lecia poświęcenia naszego kościoła parafialnego zaplanowano na 27 października. W uroczystej Mszy św. weźmie udział ks. abp Damian Zimoń.

profesjonalna oprawa muzyczna mszy okolicznościowych

(śluby, pogrzeby, msze jubileuszowe)

skrzypek instrumentalista

Justyna Dzierbicka-Przeliorz

telefon kontaktowy: 0607-136-690

Parafialny Kącik Gospodarczy

Co słyhać na naszej wieży?

Dziękuję życzliwym parafianom, którzy starają się obserwować życie naszej wspólnoty parafialnej również od strony gospodarczej. Niekiedy trzeba użyć lornetek, by zaobserwować jaki jest aktualnie stan najwyższych części naszej świątyni. Właśnie tam u góry pojawiło się zagrożenie ze strony odpadających fragmentów blach i gzymsów. Stwierdzono potrzebę wymiany przegnitych i spróchniałych desek w stropie naszej wieży. Niezależnie od zaplanowanych na przyszłość prac remontowych dotyczących poszczególnych fragmentów dachu oraz gzymsów podejmujemy na bieżąco naprawy pojawiających się ubytków i pęknięć. Poszczególne zdjęcia przedstawiają stan wieży przed naprawą przez wyspecjalizowanych pracowników wysokościowych i po wykonaniu koniecznych prac.

Dachy, schody, chodniki...

Dziękujemy parafianom - takim jak np. pan Hubert Figas - za ciągle zainteresowanie stanem obiektów kościelnych i bardzo konkretną pomoc w naprawach i remontach. Tych spraw jest bardzo wiele, jak chociażby próba ratowania schodów od zachodniej strony naszej świątyni. Zamieszczone zdjęcie przedstawia odnowione schody oraz nowy dach nad zakrystią. Dzięki naszym kościelny został, również systemem gospodarczym, wykonany chodnik od południowej strony kościoła.

Nasz traktor tego już nie wytrzymał

Ponieważ powierzchnia terenu przykościelnego, który podlega zamiennie obcinaniu trawy lub też odśnieżaniu jest bardzo wielka nasz prawie czternastoletni traktorek uległ poważnej awarii. Z tej racji nabyliśmy w maju nowy, który prezentujemy na fotografii.

Oświetlenie

Zapewne wszyscy zauważyli, że pięknie została oświetlona frontowa ściana naszego kościoła. Ostatnio nowe reflektory pojawiły się także na stromym zejściu z parkingu w stronę farskiego ogrodu.

Ks. Proboszcz

Kolonie parafialne

Po raz kolejny dzięki działalności Zespołu Charytatywnego w naszej parafii grupa dzieci mogła ciekawie spędzić swój letni wypoczynek. Po raz drugi odbył się on w Bukowinie Tatrzańskiej od 25 czerwca do 2 lipca. Czas spędzony w Bukowinie wypełniony był przede wszystkim górskimi wycieczkami.

Dziękujemy paniom z Zespołu Charytatywnego, opiekunom, księdzu Proboszczowi oraz wszystkim ludziom dobrego serca, którzy przyczynili się do zorganizowania tego wyjazdu, a także tym parafianom, którzy poprzez swoje ofiary wspierają działalność charytatywną.

25 lat „Solidarności”

Z okazji 25-lecia powstania związku zawodowego NSZZ „Solidarność” w niedzielę 4 września o godz. 8.30 odprawiono w naszym kościele uroczystą Mszę św. Przewodniczył jej ks. prałat Bernard Czernecki z Jastrzębia.

Urodziny ks. Proboszcza

Uroczystą Mszę św. urodzinową w intencji Ks. Proboszcza sprawowano w środę 3 sierpnia o godz. 17.00. Nie zabrakło

urodzinowych życzeń i kwiatów oraz podziękowań za pracę w naszej parafii.

99 lat życia

99 lat ukończyli nasi parafianie pani **Marta Kula** z Boguszowic oraz pan **Ryszard Kluger** z Raszowca. Była to okazja do wspólnego świętowania i do wspólnej modlitwy. Życzenia oraz upominki w imieniu Rady Dzielnicy Boguszowice Stare przekazał jej przewodniczący pan Jan Mura.

VI Festyn Rodzinny

20 sierpnia Rada Dzielnicy Gotartowice przygotowała VI Rodzinny Festyn Dzielnicowy. Do wspólnej zabawy zaproszono na teren placu zabaw wszystkich mieszkańców. Festyn rozpoczął się od Mszy św. sprawowanej przez ks. proboszcza Krzysztofa Błotko.

200 lat szkoły

11 czerwca zorganizowano w gotartowickiej SP 20 ósmy festyn szkolny. W tym roku świętowano jubileusz wzniesienia 200 lat temu pierwszej szkoły podstawowej. Uroczystość rozpoczęła się od Mszy św. sprawowanej na szkolnym boisku przez o. Piotra Olesia.

Półkolonie

Gotartowicka SP 20 zorganizowała wakacyjne półkolonie. Na każdego z 52 uczestników kolonii czekało szereg atrakcji.

„Serce Ewangelii” miesięcznik parafii pw. **Najświętszego Serca Pana Jezusa w Rybniku- Boguszowicach** +
Redaktor prowadzący: Krystian Dziurok + **Adres redakcji:** probostwo, ul. Małachowskiego 38, 44-251 Rybnik-Boguszowice,
tel. 42-20-322 + **Nakład:** 1.300 egz.
